

יהדות באהבה

נכון לעכשיו

דו פרצופי אז והיום

פעמיים נלחם עמלק בישראל במדבר, פעם ראשונה ברפידים ופעם שניה בערד. פעם ראשונה, ככתוב "וַיָּבֹא עֲמָלֵק וַיִּלָּחֶם עִם יִשְׂרָאֵל בְּרַפִּידִים" (שמות יז ח), מקום שרפו ידיהם של ישראל. ופעם שניה אחרי מות אהרן כאשר נסתלקו ענני הכבוד והם דימו שנחלשו ישראל, ככתוב "וַיִּשְׁמַע ה' וַיִּפְּצֵם מִלִּפְנֵי יִשְׂרָאֵל" (במדבר כא א). בפעם הזאת עמלק התחזה לכנענים. הם דיברו כנענית אבל באמת היו עמלקים (ע' רש"י שם). ההבדל בין הכנענים והעמלקים, שכנעו נלחם בישראל בגלל ניגוד אינטרסים שהרי ישראל באו לכבוש את הארץ שהיתה בשליטתם. ואילו עמלק נלחם בישראל בגלל שנאת ישראל, ורצון לפגוע ולהשמיד את העם היהודי ח"ו, כהמן הרשע וכצורך היהודים מגרמניה ימח שמו וזכרו. ואכן במלחמת ערד, הם הצליחו לקחת שפחה אחת בשבי, ובזה הם השיגו את מטרתם להראות שאפשר לפגוע בדרך זו בעם ישראל ולהראות בזה שהם ככל העמים. תגובתם של ישראל היתה בהתאם - הם יצאו להתקפת מחץ ונלחמו בהם עד חרמה. ככתוב "וַיִּדְרֹךְ יִשְׂרָאֵל נֶדֶר לֵד' וַיֹּאמֶר אִם נָתַן תַּתֵּן אֶת הָעָם הַזֶּה בְּיָדִי וְהִחַרְמָתִי אֶת עָרֵיהֶם: וַיִּשְׁמַע ד' בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת הַכְּנַעֲנִי וַיַּחֲרֵם אֶתָּהָם וְאֶת עָרֵיהֶם וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם חֶרְמָה" (במדבר כא ב ג).

נכון לעכשיו, למעלה ממאה שנים נלחמים בנו הערבים במטרה להשמיד את מדינת ישראל. אמנם טענתם נגדנו שכבשנו את ארצם, כטענת הכנענים. אבל באמת הם נלחמים בנו בגלל שנאתם את היהודים כעמלק, בקריאתם הידועה "אטבח אל יהוד" (לשחוט את היהודים). ואכן הם מנסים להרוג בנו בלא הבחנה בין חייל לאזרח, בין איש לאישה בין ילד לזקן מרוב שנאתם לנו ובהיבנים שלפגוע ביהודי זה לפגוע בכל העם היהודי. ממשלת ישראל וצבא הגנה לישראל צריכים ללמוד ממלחמת ערד. כשם שבני ישראל נלחמו עד חרמה, על אף שעלילת המלחמה היתה נפילת שפחה אחת בשבי, כך גם היום, על כל פגיעה ביהודי באשר הוא, יש לצאת בהתקפת מחץ נגד אויבינו ושונאינו המכריזים לעיני כל שברצונם לחסל את מדינתנו ועמנו, לא יקום ולא יהיה. ורק מתוך העוז והכוח יבוא השלום המיוחל כפי שנאמר "ד' עוז לעמו יתן ד' יברך את עמו בשלום".

בציפייה לישועה השלמה

ד"ר הנחן ב"א

2

יען לא האמנתם בי
הרב און טרבלסי

שירת הפרט והכלל הרב דוד לנדאו

3

שומרי החומה
הרב יורם אליהו
סודו של נחש הנחשפת.
הרב זיו רוח

4

45 שנים למבצע של העם היהודי
הרב ליאור לביא

5

אמת או התנצחות?
נתן קוטלר

6

לפני שנמשיך הלאה
גבע ראפ
גאות ושפל בנישואין
אסתר אברהמי

8

תודה רבה, מר נתניהו
הרב שלמה אבינר
הרב חגי לונדין

הגליון מוקדש לעילוי נשמת

שפרה עפרה בת מרים ז"ל

נתבש"מ בכ"ה בסיוון התשנ"ז
תנצב"ה

מרים בת אסתר ז"ל

נתבש"מ ב' בתמוז התשע"ח
תנצב"ה

חיים לדני בן שרה ז"ל

נלב"ע א' בתשרי התשפ"א
תנצב"ה

**כולם מוזמנים לצפות בערוצי מאיר
החדשים למבוגרים ולילדים**

ערוץ מאיר meirtv.com

ערוץ מאיר לילדים meirkids.co.il

ערוץ מאיר
לילדים

ערוץ מאיר
יהדות באהבה

לתרומות 02-6461328, באתר meirtv.com (מאובטח), בבנק הדואר ח-ן 3-16179-4 או בבנק המזרחי בנק 20 סניף 539 חשבון 128018

פרסומים בעלון ובאתר: 026461302 - ההכנסות קודש למכון מאיר | תוכן המודעות באחריות המפרסם בלבד

המו"ל: מכון מאיר טל' 02-6511906 פקס 02-6514820 אתר הבית meirtv.com דוא"ל torah@meirtv.co.il

עיצוב גרפי: תהילה ברנשטיין הפצה: מקור ראשון 0528908518 | העלון מופץ ב-50,000 עותקים

הדלקת נרות	מוצאי שבת
19:09 י-ו	20:30 י-ו
19:27 ת"א	20:33 ת"א
19:21 ח"פה	20:34 ח"פה

יען לא האמת בי

צמא למים ציווה ה' "ומטך אשר הכית בו את היאור קח בידך והכית בצור"². אך בארץ ישראל האמת האלוקית מסתתרת ומתלבשת במהלכי החיים, לא רואים אותה, רק מאמינים בה. מדרגת האמת הופכת למדרגת אמונה. לכן בה צורת ההנהגה אינה בעזרת הכאה במטה שמכריחה להתבטל בפניה, אלא באמצעות הדיבור. הדיבור מתחשב במקום בו נמצא השומע, מסביר לו ומשכנע אותו. **בכו הדיבור להצמיח את האמת בלבבות מתוך הזדהות פנימית ולא ככפיה מבחוץ.**

משה לא עבר חלילה על ציווי ה', אלא הבין את הציווי להכות בסלע לפי מדרגתו³. אך דור באי הארץ צריכים הנהגה של דיבור ושכנוע והצמחת הדברים מלמטה. לכן ההשלכה הישירה לכך היא שמשה לא ייכנס לארץ כי הנהגתו אינה מתאימה לדור באי הארץ, שבאופיו מתאים לפגוש את ה' באופן הנסתר של האמונה. "יען לא האמתם בי להקדישני" - "שעיקר הנהגתם בבחינת אמונה, ומדרגת משה רבינו אמת ולא היה יכול להוריד עצמו לבחינה אחרת"⁴.

מתוך הדברים נלמד גם לדורנו, דור באי הארץ, שדרך ההשפעה עליו אינה בהכאה וכפיה מבחוץ, אלא בדרך רכה של דיבור שהולך ומרומם את הנשמות עד שמצליח להוציא מים גם מהמקומות הכי קשים. ועלינו להאיר את הלבבות בתורה גדולה ובדברים המיישבים את הנפש באהבה ובאמונה.

1. שפ"א, תרמז
2. שמות י"ז.
3. "ונחשב לחטא כי יש אופן להיות מנהיג דור זה הגם שהיה בבחינה עליונה ממנו". שפ"א, תרמ"ג
4. שם

המתרחש בפרשה. משה הוא המנהיג של דור המדבר. לאחר שהם נפטרו ונבנה דור חדש יש לברר האם בכוחו של משה להתאים את עצמו ואת הנהגתו לדור שהוא בעל אופי אחר וצרכים אחרים. לכן בשנת הארבעים עומד משה למבחן שיברר האם הנהגתו מתאימה גם לנפשות הדור הנכנס לארץ ישראל. ה' מצווה את משה: "קח את המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך וברתם אל הסלע". אם הציווי הוא רק לדבר לסלע אז לקיחת המטה אינה מובנת, וכפי שמעיר אור החיים הקדוש: "למה יצו ה' לקחת המטה, כיון שהוצאת המים הוא בדיבור בלבד". אלא צריך לומר **ש' בכוונה ניסח את הנהגה באופן שמשמע לשני פנים. משמעות ראשונה שלקחת המטה היא בשביל להכות בו כמו נסים נוספים שעשה משה באמצעות המטה. ומשמעות שניה בדברי ה' היא שעל משה לדבר אל הסלע, ולקחת המטה היא בשביל "הורמונתא דמלכא" כלומר להראות לכל שמשה הולך לעשות את הנס בשליחות וברצון ה'. לפי הדרך שיבין משה בנבואת ה' יוברר האם הוא מתאים להנהגת דור באי הארץ או לא. וכך כתב השפת אמת: "כי לא היה זה עונש רק הוכחה וראיה שאין דור הזה של באי הארץ נמשכים אחר הנהגתו הגבוהה של משה רבינו"¹. במדבר היתה האמת האלוקית נוכחת וגלויה והנהיגה את ישראל בהנהגת הנס. המטה ייצג הנהגה זו כיוון שבו היה חקיק שם המפורש, ובעזרתו נעשו הנסים במדבר. לסדרי הטבע המוצקים אין עמידה מול שם ה' המפורש, והם נבקעים מפניו. בהנהגת המדבר, נכון שייעשה הנס על ידי הכאה בסלע בעזרת המטה. לכן בספר שמות כשדור המדבר היה**

כמו שישנם יצורים זעירים שאינם נראים בעין אנושית רגילה, נדמה שגם חטאו של משה רבינו אינו נתפס בתבונה האנושית הרגילה מרוב דקותו. לכן המפרשים התאמצו מאוד למצוא את חטאו והציעו פירושים רבים ומגוונים. לדוגמה הרמב"ם בשמונה פרקים ביאר שמשה כעס על בני ישראל, וזה גרם להם לטעות ולחשוב שגם ה' בכעס עמהם, כי ידעו שכל הנהגת משה נאמנת להנהגת ה'. זאת שגיאה קטנה ביותר אך הקב"ה מדקדק עם צדיקיו כחוט השערה. הסבר זה והסברים נוספים אפשר להבין כמעידה קלה של משה רבינו, שטעה במעט לפי מדרגתו. אך רש"י מפרש את חטאו של משה שה' ציווה אותו לדבר לסלע והוא הכה אותו. ולכאורה ההסבר תמוה גם אם היה מדובר באדם רגיל. ה' מתגלה לאדם ומצווה אותו לעשות מעשה מסוים, האם יש מי שיעז לעשות משהו אחר? **כל שכן כשאנו עוסקים במשה רבינו אדון הנביאים עליו נאמר "בכל ביתי נאמן הוא". היעלה על הדעת שהוא ישנה מרצון ה' וציוויו מה שלא היה עושה הפשוט שבאנשים?** כהקדמה לפרשה מספרת התורה שבאו "כל העדה מדבר צין". מפרש רש"י: "עדה השלמה, שכבר מתו מתי מדבר ואלו פרשו לחיים". משפט זה הוא המפתח להבנת הדברים. התורה מבצעת קפיצה של כשלושים ושמונה שנה, מחטא המרגלים בשנה השנייה עד למות מרים ושאר מאורעות שנת הארבעים. כהקדמה לרצף האירועים מדגישה התורה שהאנשים שאנו עוסקים בהם שונים מאוד שהכרנו. **הדור שהיה שייך להנהגת המדבר חלף מהעולם, וכעת מתחיל הדור שמתאים לחיות בארץ ישראל.** זה לא אותו דור ולא אותן נשמות, יש כאן התגלות חיים אחרת של עם ישראל. הבנה זו שופכת אור על כל

שירת הכלל והפרט

בפרשתנו אנו עומדים בקצה המדבר ומגיעים להתחלת הישוב - תכליתה של הליכתנו במדבר. מתוך כך אנחנו נפגשים עם גויים, ובתחילה נפגשים עם אדום הוא עשו, חלק האנושות המנוגד ליעקב אבינו, ומקיפים את ארצו. אחר כך באה ההתנגשות עם סיחון ועוג, ובליט ברירה מוכרחים להילחם נגדם. אלה הם תרגילים מלחמתיים המשמשים הכנה לכיבוש הארץ. מאז ועד הנה יוצאים מן המדבר ומגיעים לארץ, ומתוך כך: "אז ישיר ישראל את השירה הזאת". לעומת "אז ישיר משה ובני ישראל"¹ הכללי מאוד, מופיע "אז ישיר" אישי, שלא נזכרים בו שם ד' ושם משה רבינו, כשם שנמצא בפרשתנו ענין הטהרה הפרטית האישית מטומאת מת.

יש תיאור בתנ"ך של מצב הבריאות והשלווה במובן הכלכלי: "איש תחת גפנו ותחת תאנתו"². אלו שני פירות ששייכים באופן מיוחד למצב השלווה, ולהם שתי סגולות מיוחדות. ליינ יש ערך מיוחד לשמח את האנשים, ויין ישמח לבב אנוש³, ולשמח אלוקים⁴ בנסכים. יש הלכה שמבטאת את יסוד

השמחה הנורמלית אשר בשתיית היין: "היו מסובין לשותות יין ובא להן מין יין אחר... מברכין... הטוב והמטיב"⁵. את הברכה הזאת מברכים על שמחה משותפת, כגון ירידת גשמים על שדה משותף, "הטוב לו והמטיב לחבירו"⁶. כך גם כשיושבים ביחד בחבורה ומביאים יין נוסף, יש שמחה משותפת. אמנם נשאלת השאלה: אותו גשם מרווה מספר ערוגות, אבל בשתיית יין מה משותף להם, הרי כל אחד שותה מיינו ומכוסו? והסביר אאמו"ר הרב זצ"ל, שבאמת טעימת היין היא פרטית, אבל התעוררות השמחה הנפשית היא משותפת⁷. מטרות היין היא לעורר את הנפש לשמחה, מה שמביא לחברתיות. אם כן, גפן הוא עניין כללי חברתי שיתופי. "איש תחת גפנו" מבטא את השייכות הכללית. לעומת זאת ביחס לתאנה מוזכר בחז"ל שאין הגידול מהווה תופעה אחידה וכללית⁸. בחלק מן העץ נמצאות תאנים, ובחלק השני עדיין לא הופיעו. לעומת הגפן, שהיא ביטוי כללי שיתופי ציבורי, עניין התאנה הוא הפרטיות. "איש תחת גפנו ותחת תאנתו" מבטא את השלווה הכללית והפרטית. כמובן, הכל מתחיל מן הכלל, וממנו נמשך הפרט.

ממשנת הרצי"ה

הרב דוד לנדא

לכן נאמר "תחת גפנו" ואחר כך "תחת תאנתו". רק אצל חבקוק הנביא נאמר: "כי תאנה לא תפרח ואין יבול בגפנים"⁹. אלא שזאת התמרמרות על מצב פראי ומבולבל שבו הרגשת הפרטיות קודמת, ומתוכה נמשכת הרגשת הכלל. לכן ההתדלדלות הפרטית קודמת והכלל נשכח. אבל במצב הברי, בארץ ישראל מתגלה כלל ישראל בכל שלמותו, ומתוך כך גם שלווה הפרט: "אז ישיר", "ישמח לבי וקרבי... אל ארץ תאני וענבי"^{10, 11}.

1. שמות ט"ו א'.
2. מלכים א' ה'.
3. תהלים ק"ד ט"ו.
4. ע"פ שופטים ט' י"ג.
5. רמב"ם הלכות ברכות פרק ד' הלכה ט'.
6. שו"ע או"ח ס' קע"ה סעיף ד'.
7. משפט כהן עמ' רע"ד.
8. ע"י שבת דף ס"ח עמ' א' ותוד"ה ואילו.
9. חבקוק ג' י"ז.
10. זמירות מוצש"ק למרן הרא"ה קוק זצ"ל, עולת ראיה ב' עמ' ר"א.
11. ע"פ שיחות הרצי"ה במדבר עמ' 257-9.

סבל ועבודה של עיון וגרסא בעמל גדול... על-ידי ההתעמקות הנפלאה בעיונים שכליים מופשטים, כאשר המטרה של כל זה "לישר דרכם של בני האדם להתרומם מעל כל יצר לב האדם למראה עיניו...". על ידי העמל הזה של תלמידי החכמים שיושבים יומם ולילה ומעמיקים ועמלים בתורה, נוצרת חומת מגן כזו שמזרימה חיים לאומה. הם יכולים, אומר הרב, "להורות לבני האדם בלא משוא פנים את הדרך הטובה והישרה" שנקנית "רק בהמתת החפץ הסוער לתענוגי הרוח (הכשרים), שהם ראויים אומנם להמון", מהמון העם אין צורך למנוע חיים נעימים שיש בהם תענוגי רוח כשרים, "אבל ראוי להיותם רחוקים מלב בעלי עיון, עובדי עבודת הקודש לישר דרך העם".

ידיעה זו חשובה תמיד וחשובה ביותר בתקופה זו, שבה חרדים למצב האומה ולעתידה. העמדת תלמידי חכמים 'איש השורה הפנימית לאומה הישראלית' כלשונו של רבנו הרצ"ה, היא מהמשימות היותר מתבקשות, שחייבים אנו ליצור, כדי שיהיו לנו מגינים, שומרי חומה, לכונן את העם ולהדריך למצבו המתוקן.

בעבודה כזו מאומצת, מעל לעול ולעמל הממוצע של סתם אנשים, הם יצילו את האומה מהסכנות הנשקפות לה מצד אויביה.

כך אומר הרב, "השרידים אשר ה' קורא, שעוסקים בתורה, הם אנשי החיל למשמרת, חומה המה לאומה הישראלית בכללה (כמו שאומר שלמה המלך) 'אני חומה ושרי כמגדלות' ודרשו חז"ל אלו תלמידי חכמים". אנשים אלו, אומר הרב, אינם יכולים לחיות חיים ממוצעים, בשלווה ועונג, במקרה כזה "תהיה האומה אבודה ולא תשיג גם אורחות חיים ממוצעים" והאויבים הרבים יוכלו לפגוע בה ולכלותה מעל פני האדמה, "על כן התלמידי חכמים אנשי המשמר צריכים להתנדב לעבוד יותר מהמידה הממוצעת, כדי להביא שלום לעולם, כדי להמשיך יפה את הקיום לאור ישראל וחיי האמיתיים".

תפקיד תלמידי החכמים באומה ולעבוד ולעמול יותר כדי להאיר ולקיים את דרך האמצע של ההמון, ולא צריך להיבהל מהחולשה שעלולה להופיע אצלם מתוך העמל והשקידה. לא נביט על כתיבת הגוף ועל המניעה מהמון תענוגי החיים "כי אך בזאת תתקיים התורה בעמל הגופני, כתיבתה... של

על הפסוק בדברים 'הסכת ושמע ישראל' דורשת הגמרא במסכת ברכות (סג, ב) "כתתו עצמכם על דברי תורה". (כלומר להיות כתותם ושבורים מרוב עמלה של תורה). והגמרא מביאה הוכחה לכך מדברי ריש לקיש שאומר "מנן שאין דברי תורה מתקיימים אלא במי שממית עצמו עליה שנה 'זאת התורה אדם כי ימות באהל'".

הרב קוק זצ"ל בפירושו עין א"ה (פרק ט', שמב), מבאר שכל קבוצת אנשים, תכלית חייהם שיהיו חיים טובים, ממוצעים ומסודרים, אבל כדי שהכל יצליח לחיות חיים ממוצעים טובים, בעלי ערך, צריכים אנשים יחידים שעומדים על משמרת הכלל, שהם מתנדבים לעבודה רבה רוחנית, שיוצאת מגבול האמצע והם נדרשים לעבודה הרבה יותר קשה ומאומצת. הרב ממשיך זאת למה שקורה במערכות הצבא, שאנשי החיל, "לפעמים ינדרו שינה מעיניהם ויעמדו הכן על המשמר שעות רבות יותר מהערך הראוי לחיים ממוצעים...". איש צבא ובמיוחד בעל תפקיד בכיר, מדיר שינה מעיניו לעמוד להצלת העם ובטחונו, מוסיף הרב, אנשים אלו הם שמחים במשימתם, כי הם יודעים שרק

חוסן נפשי

הרב זיו רוח

הפִּלְשֵׁתִי אֶתְּךָ בְּאֵלֵי בְּחָרָב וּבְחִנִּית וּבְכִידוֹן וְאָנֹכִי בְּאֵלֶיךָ בְּשֵׁם ה' צָבָאוֹת אֱלֹהֵי מַעֲרֻכֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חָרַפְתָּ. הַיּוֹם הַזֶּה יִסְגְּרָה ה' בְּיָדִי וְהִכִּיתִּיךָ וְהִסְרֹתִי אֶת רֹאשְׁךָ מֵעֵלְיךָ וְגו'³.

עניין זה הוא מה שיכול להבדיל בין אנשים שנשברים מקשיי החיים לבין אנשים הנבנים מהם. ההבדל תלוי בכוח הרצון. אלה שמתחזקים **רוצים להשקיע מאמצים** ליישב דעתם באמונה טהורה שמיילדת גבורה פנימית. **בכל מצב בו נמצא האדם יש לו הכוח הנפשי לבחור אילו מחשבות לחשוב.** אולם, בוותור על המאמץ לקנות עמדה רוחנית בהתמודדות מול הקושי, נפשו של האדם תגיב כבמעין 'ברירת מחדל' בפחד, בייאוש, בחרדה, ברחמים עצמיים, בתסכול ומרמור. בשואה הנוראה רבים נפלו לדכדוך ולייאוש ונשברה רוחם לגמרי מרשעת הגרמנים 'מש"ו. אך היו גם כאלו שבתוך החושך עודדו, ניחמו, דאגו לאחרים, לחמו, יצאו מצרתם הפרטית, החזירו אמונה והפיחו תקווה. בהליכה בגיא צלמוות שכזה אי אפשר לאדם שיתרומם בלא עבודה פנימית עמוקה.

נתן שרנסקי בספרו 'לא אירא רע', מתאר שתיים עשרה שנות עינויים בבתי כלא שונים ברוסיה הקומוניסטית. רק אחת לשנתיים או שלוש נפגש עם משפחתו, לביקור שאורכו כמה דקות. הוא היה המשך המאמר בעמוד 5 <

הגה"ה: וזהו עניין מאמרם ז"ל במשנה ר"ה (כט, א): וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה עֲשֵׂה לָךְ שֵׁרָף וְשִׁים אֹתוֹ עַל גֵּס וְהָיָה כָּל הַנִּשְׁוֹף וְרָאָה אֹתוֹ וְחָיָה, וְכִי נַחֵשׁ מִמִּית או נחש מחיה? אלא בזמן שישאלם מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים היו מתרפאין ואם לאו היו נימוקים.

- רוצה לומר, כשהסתכלו כלפי מעלה להנחש השרף והתבוננו בכחו הרע, **ועם כל זה בטלוהו מלבם ולא השגיחו על כחו הנורא ושעבדו את לבם באמת רק לאביהם שבשמים לבה, היו מתרפאין.** והוא אמיתות עניין המתקת כחות הדינים בשרשם. והוא מבואר למבין².

בדרך זו מובן מעט מניין שאב דוד ביטחון וגבורה לעמוד בקרב מול גולית, "וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל

סודו של נחש הנחשת.

מאין יקנה האדם חוסן נפשי להתמודד עם אירוע המלווה בכאב או בסכנה, או בקושי נפשי? לדוגמא אישה הצריכה ללדת, אדם הצריך לעבור ניתוח, חייל הנכנס לקשרי מלחמה, כל אלה ודומיהם מצריכים הכנה רוחנית שתאפשר לתפקד ולהגיב נכון, אחרת עלולים להחיות כאירוע טראומטי ח"ו. ההכנה הרוחנית שתקנה חוסן נפשי היא התבוננות האדם ויישוב דעתו שהוא בידיים של הקב"ה **וכל אשר עובר עליו הוא אך ורק גילוי של רצונו יתברך.** ביטחון האדם בה' מקנה לאדם התעלות נפש ושליטה עצמית, אך לא זו בלבד, הוא יוצר פעולה רוחנית אקטיבית המשפיעה על המציאות הממשית ושומרת עליו.

וכך כותב רבי חיים מוולוז'ין בספר נפש החיים: "ובאמת הוא ענין גדול וסגולה נפלאה להסיר ולבטל מעליו כל דינין ורצונות אחרים **שלא יוכלו לשלוט בו ולא יעשו שום רושם כלל.** כשהאדם קובע בלבו לאמר הלא ה' הוא האלקים האמתי ואין עוד מלבדו יתברך שום כח בעולם, וכל העולמות כלל, והכל מלא רק אחדותו הפשוט ית"ש. ומבטל בלבו ביטול גמור ואינו משגיח כלל על שום כוח ורצון בעולם. ומשעבד ומדבק טוהר מחשבתו רק לאדון יחיד ב"ה. **כן יספיק הוא יתברך בידו שממילא יתבטלו מעליו כל הכוחות והרצונות שבעולם שלא יוכלו לפעול לו שום דבר כלל.**"

ארבעים וחמש שנים למבצע של העם היהודי / מבצע אנטבה

לקראת ארבעים וחמש שנים

ראסטין, כשבא לישראל. "אני משוכנע בכך" אמר ראסטין, "שבמהלך השנים, אולי גם בעוד אלף שנה מהיום, כשבני-אדם יהיו נבוכים ומפוחדים, כשתנטל אנושיותם והם ירגישו שאין מוצא להם זולת מוות והרס - ייזכר אחד מהם בסיפור על יונתן באנטבה. והסיפור יוגד לאותם אנשים מיואשים, מיישהו יצטודד בפינה ויתחיל ללחוש; ובאותו רגע יתחיל שחרורם.

"אין עמים רבים, שמסוגלים להצמיח אנשים כמו יוני, אני מהרהר עכשיו... כמו אידי אמין - כן, כל עם מצמיח כאלה, למכביר. אבל כמו יוני, לא. רק עמים מעטים, ורק יחידים מכל עם. ומכל עמי העולם, אין עוד עם, בדורנו לפחות, שהיה עושה את מה שעשינו באנטבה. 'אנחנו', אני אומה, שכן המבצע הוא של העם כולו - של הממשלה, שבאה מן העם ונבחרה על-ידי ונועזה להחליט; של צה"ל, צבא-עם אמיתי, שקמץ את אצבעותיו לביצוע הפעולה; ושל אמיר, אותו נער ירושלמי, ואחרים כמוהו, שכדי להציל במהירות חפים מפשע שבפנים, הסתער ללא היסוס היישר מול הגרמני היורה, והרגו.

"אני חושב על 'מבצע יונתן' ועל העם היהודי, שמזין ברוחו ובמעשיו את העולם זה אלפי שנים, ואני יודע - עוד יש בעם הזה כוח ויכולת ללא גבול". (הקרב האחרון של יוני, עמ' 216-217).

שני צדדים, כך נדמה לי, נאבקים תדיר בזהות הישראלית לאורך הדורות; האחד, כנוע לתכתיבים ולמסגרות. מנסה להתאים עצמו לדעת הקהל הבינלאומית. ואילו האחר, חדשני, פורץ דרך, חושב מחוץ לקופסא ונאמן לערכיו ולייעודו. כאשר זה האחרון מתחזק - אנו מבשרים בשורה לעולם כולו ומהווים מגדלור לאנושות. מבצע "כדור הרעם", שנקרא לימים על שם סא"ל יהונתן נתניהו, מפקד המבצע, היה רגע בשורה שכזה שנצרב לדורות ומהווה קריאת כיוון גם להנהגה הישראלית היום.

אֶל אֶרֶץ צְבִי...
אֶל עַם אֲשֶׁר לֹא יִיָּשָׁה
שָׁאֵת בָּנָיו לֹא יִפְקִיר לָזֶה,
אֶל אֶרֶץ צְבִי שְׁבִיהֶרֶה
פּוֹעֶמֶת עֵיר מְדוּר לְדוֹר
אֶל אֶרֶץ אִם לְטַבּוּרָה
קְשׁוּרִים בָּנֶיהָ בְּטוֹב וּבָרָע.
(ארץ צבי תלמה אליגון רוז)

רבים דיברו השבוע על נפילת שלטון נתניהו בן תריסר השנים, ואילו מחשבותי נדדה לה שנים רבות אחורה, ליום נפילתו בקרב של אחיו הבכור של רה"מ לשעבר יבדל"א, סא"ל יהונתן (יוני) נתניהו הי"ד. השבוע ו' תמוז יצוינו ארבעים וחמש שנים לאותו קרב הרואי ומופלא שבו חולצו למעלה ממאה בני ערובה, יותר מ-4,000 ק"מ משטח מדינת ישראל.

דמותו המזהירה של יוני, כאדם וכמפקד נערץ, ופעולת החילוץ שנחשבת עד היום למבצע החילוץ הצבאי הגדול ביותר בהיסטוריה הצבאית של העת החדשה, הביאו אותי לשוב ולהתבונן באותו מבצע ובדמותו של יוני. אולי כמעין אמירת הלל שקטה, "על הנסים ועל הנפלאות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה".

אחד מן הקצינים הבכירים ב"יחידה" (סיירת מטכ"ל) התבטא לימים על המבצע במילים הבאות: "כשחושבים על כך, שהפעולה הזאת הוכנה כולה ביום וחצי... שהרימו (כך) פעילות כזו, את היקף המבצע כולו, ברמת המורכבות של אנטבה - זה מדהים".

המבצע הנועז התרחש למעשה במוצאי שבת פרשת חוקת התשל"ו (אור לו' תמוז). אולי ממש באותם רגעים בהם ארבעת ההרקולסים, שנשאו בבטנם את הלוחמים, היו בדרכם אל היעד באנטבה, אמר הרב צבי יהודה קוק זצ"ל בפתיחת שיחתו השבועית במוצאי השבת את המילים הבאות: "נמצאים במדבר, וזקוקים לתפילת הדרך ולברכת הדרך" ובהמשכו: "המדבר מסוכן מאוד ובתוך כל זה ה' יתברך מנחה אותנו. מתוך המחשכים נעשים הבירורים" "מוכרחים לעבור מלחמות..." (מתוך התורה הגואלת כרך ב' עמ' קצו-קצז, שיחת פרשת חקת, ו' תמוז התשל"ו). האם הרגיש? האם ידע?

כמה מופלא הדבר שבמוצאי השבת בה קראו בבתי הכנסת ברחבי העולם את הפסוקים: "וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ עָרֹד יֹשֵׁב הַגִּבְעָה כִּי בָא יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ הָאֲתָרִים וַיִּלָּחֶם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשָּׁב מִמֶּנּוּ שָׁבִי". וַיֵּדֶר יִשְׂרָאֵל נֶדֶר לֵה' וַיֹּאמֶר אִם נָתַן תַּתֵּן אֶת הָעָם הַזֶּה בְּיָדִי וְהִחַרְמֹתִי אֶת עֲרִיהֶם. וַיִּשְׁמַע ה' בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת הַכְּנַעֲנִי וַיִּחַרֶם אֶתָּהֶם וְאֶת עֲרִיהֶם וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם חֶרְמָה, יֵצֵאוּ חִיילֵי צֶבָא הַהִנֵּה לְיִשְׂרָאֵל, לְמַעַל מִשְׁלוֹשַׁת אֲלָפִים וּשְׁלוֹשׁ מֵאוֹת שָׁנִים לְאַחֵר מִכֵּן, לְהַכּוֹת בְּאוֹיְבֵי יִשְׂרָאֵל ו"לקראו לשבויים דרור".

לא ארץ צבי

באותו שבוע, עוד בטרם החלה תכנית המבצע לקרום עור וגידים, כתב יוני לברוריה חברתו הרהורים מלאי עצב על מצבו: "אני עומד בשלב קריטי בפרשת-חיי, ובפני משבר פנימי עמוק שמערער זה זמן את שרשרת מושגי... רוב הדברים שכתבתי מוצגים בסימני שאלה. אילו ידעתי את התשובות, לא הייתי מתלבט ומתייסר כל כך... קשה לי כפי שהיה קשה לי רק מספר פעמים בחיי...". (המכתב האחרון בספר "מכתבי יוני" עמ' 284-285).

על דברים אלה כתב שנים לאחר מכן, אחיו עדו, את הדברים הבאים: "אם יש רגע נחמה ברגע מותו זה, היא כרוכה בעובדה שהדכדוך הנורא, שפקד אותו בחודשי חייו האחרונים, כאילו נשטף בגל אחד, עם ההכנות למבצע, כשניתנה ליוני ההזדמנות להביא לידי ביטוי את מלוא גדולתו כמנהיג וכאיש צבא.

"ואם יש נחמה נוספת על מותו, הרי זה בתחום האידא, שגם לו יש מרכיב כלשהו בשיכון הכאב. מה ייזכר מכל זה? אתה שואל את עצמך. אינך יודע להשיב על כך, אך אתה חושב על מה שאמר מנהיג כושי אמריקני, בייארד

שליחתי הציבור

שלכם

מבית מקור ראשון

רוצים להגיע למאות אלפי בתי אב בציבור הדתי? איתנו אתם יכולים!

- הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע ופרסום בכל בתי הכנסת ברחבי הארץ
- הדבקת מודעות בבתי הכנסת וברכוזים דתיים
- דיור ישיר בכל רחבי הארץ

רשימת מנהיגים ממוחשבת של כל בתי הכנסת בירושלים

רשימת נבאים להפצה ממוקדת לפי קהל היעד

הפקות מיוחדות:

- ניצוח, קדם דפוס ודפוס
- איסוף ועיטוף מוצרים בניילון
- לפי הזמנה, הידוק בסיכנות הכנסת אינסטרומנטים לעלונים

לפרטים:

052-8908518 יוסי

0528908518@gmail.com

אמת או התנצחות?

סדרת
'האמת והשלום'

נתן קוטלר

במחלוקת ולא טורח לברר את הדעות החולקות עליו, זה סימן שההכרעה שלו הייתה מבוססת יותר על סנטימנטליות מאשר רציונאליות. אבל כאשר האדם מוכן להקשיב לדעות שונות ויכול להבין את הטיעונים הנגדיים ובכל זאת מחזיק בדעתו, זה סימן שההכרעה שלו הייתה רציונאלית. אך מי שמסוגל להגיע למחלוקת מתוך פתיחות, ענווה והקשבה אמיתית לדברי הזולת, הסבירות גבוהה יותר שיגיע לאמת! ולכן כשנאמר שבית הלל היו "שונים דבריהן ודברי בית שמאי" הם ניסו להבין את עומק השיטה החולקת עליהם וטרחו לדון בדבריהם. "כשהיו בית שמאי מביאין ראייה לדבריהם מן התורה ובית הלל מביאין ראייה ממקרא אחר והיו בית הלל דורשין את המקרא של בית שמאי למה בא ולא היה קל בעיניהם" (רש"י שם ד"ה ושונים). זו אחת הסיבות שההלכה נפסקה כבית הלל כי הם ניסו להבין לעומק את דברי בית שמאי ומתוך כך היו יכולים להגיע לאמת גדולה יותר. ולכן יש להשקיע בהבנת הצד שכנגד כי רק על ידי ראיית התמונה בכללותה ניתן להגיע לאמת.

לתגובות: gemarabemunah@gmail.com

1. ראה: הרב טייטל שכותב לגבי הכרעתו שהציגות היא הדרך הנכונה: "ואני אני מבטל דעתי דעת תורה משום גדול או רבי בזמנינו, רק אם יתווכח עמי בדרך משא ומתן בראיות מדברית חז"ל - אז אודה על דבריו אם יצדק, אבל לא בסברות כרסיות לחוד".

הויכוח אינה לצורך שכנוע הזולת כדי שיקבל את דברינו, אלא כדי לברר את האמת (שו"ת חת"ס או"ח סי' רח).

מטרת הויכוח היא ברור האמת ולא התנצחות

ה'חתם סופר' מלמדנו כלל גדול במטרת המחלוקת: "שלא יהיה כוונת המתווכחים בדין בין ריב לריב ובין דם לדם, לנטות דעת חברו לדעתו, כי מה לי ולו, אך יהיה הויכוח להעמיד סברתי ודעתי על פי שכלי, באופן מה שחברי טען נגדי אראה במחשבתי אם כנים דבריו אחזור בי ואם לא נראים לי דבריו אני עומד על דעתי.

ומה לי בכך אם יודה לי או לא כי אין כוונתי לנטות דעתו לדעתי, וכן יהיה דעת חברי שכנגדי להעמיד סברתו לעצמו, ואחר הויכוח הזה אחרי רבים להטות. אבל אותם הרוצים דווקא שחברו יודה לו וכוונתו להטות דעת חברו לדעתו, אותם שוגים מדרך האמת ונוטים אל הניצוח ויצא משפט מעוקל" (שו"ת חת"ס שם וראה: תורת משה שמות כג, ב).

ה'חתם סופר' מלמדנו שמטרת המחלוקת אינה להתנצח ולשכנע את הזולת, אלא כדי לעמת את דעותינו ועמדותינו מול הדעות והעמדות של הזולת במטרה להגיע לאמת. ואכן כך מצינו שאליהו יגיע כדי לסייע לנו לברר את האמת מתוך המחלוקת עצמו, כפי שנאמר בסוף מסכת עדיות שאליהו בא להשוות המחלוקת ולעשות שלום בעולם. הרב ברוך הלוי עפשטיין מסביר שאליהו יעשה שלום בין החולקים "על ידי שיברר הסברות המחולקות עד שיוודו החכמים זה לזה, וממילא יתברר ויצא הדין לאשורו" (תורה תמימה ויקרא כז, לד).

אולם כאשר האדם מחזיק בדעה מסוימת השנויה

מדוע נפסקה ההלכה כבית הלל?

מסופר במסכת עירובין שההלכה נקבעה כמו בית הלל. ומדוע? "מפני שנוחין ועלובין היו, ושונים דבריהן ודברי בית שמאי. ולא עוד אלא שמקדימין דברי בית שמאי לדבריהן" (יג, ב).

איך ניתן להבין את דברי חז"ל? מדוע אלו סיבות המצדיקות קביעת ההלכה כמו שיטת בית הלל? והרי סיבות אלו לכאורה אינן קשורות לתהליך פסיקת ההלכה, אלא למידות והנהגות טובות!

המטרה של הויכוח אינה לשכנע את הזולת שיקבל את דברינו

לקראת סוף מסכת ביצה מסופר שכשרבי אבא עלה מבבל לארץ ישראל הוא התפלל תפילה מיוחדת "יהא רעוא דאימא מלתא דתתקבל" [=יהי רצון שכשאומר דבר הלכה, יקבלו את דברי] (ביצה לח, א). הגמרא מספרת שכשהגיע רבי אבא לארץ ישראל הוא שמע דיון בין חכמי ארץ ישראל בשאלה הלכתית מסוימת. רבי אבא הציע להם תירוץ לשאלה שנחלקו בה, אך הם לא קיבלו את דבריו ושללו אותם לחלוטין. החתם סופר שואל מדוע הגמרא היתה צריכה לספר לנו שלא קיבלו את דבריו של רבי אבא?

החתם סופר דן בשאלה 'האם ראוי לאדם להתפלל שיקבלו את דבריו?' ומגיע למסקנה שהסיבה שהגמרא סיפרה לנו שלא קיבלו את דבריו של רבי אבא למרות שהתפלל שיקבלו את דבריו, היא שלא זו בלבד שלא ראוי לאדם להתפלל שיקבלו את דבריו, אלא שלא צריכה להיות לנו בכלל יומרה כזאת שיקבלו דווקא את דברינו בדיון תורני. המניע של האדם צריך להיות לשם שמים ולא לשם כבודו האישי "מה לו אם יתקבל אם לא!? אמור דברך לשם שמים". ולכן, מטרת

המשך המאמר של הרב זיו רוה מעמוד 3 <

בבידוד יותר מכל אסיר אחר ברוסיה. שלוש שנים לא ראה את אור השמש וירד מ-66 ל-34 קילו. כמעט שאיבד את מאור עיניו מתת תזונה, ובראותו לבו ניזוקה. בשנים בכלא הרוסי ראה סביבו הרבה כלואים שהתייאשו, שהתאבדו, שנשברו ושיתפו פעולה עם האויב, או שנטרפה עליהם דעתם. אחר שהשתחרר, כאשר נשאל כיצד הצליח לשמור על שפיות דעתו השיב שכל אדם חייב לדעת אילו מחשבות להכניס לראשו.

לכל אדם שליטה על המחשבות שלו. לא הצרות בונות או הורסות את חיי האדם, אלא הגישה הנפשית שלו אל המאורעות⁴. ביכולתו לנצח את הייאוש ולבנות באישיותו קומות של אמונה וביטחון. נראה שאין דרך אמיתית אחרת להתמודד עם כאב גדול או עם קושי גדול אלא ע"י

בניין פנימי של אמונה. לעיתים, אין בכוחנו לסלק את הכאב שבלב, ולא נכון גם לנסות להתנגד אליו. צריך להתפלל לה' שישלח לנו כוחות ויעזור לנו למצוא משמעות פנימית לאירוע הספציפי ולחיינו בכלל, למרות הכאב. משמעות זו תהא עבורנו מתנה יקרה שאלמלא הצער יתכן שלא היינו זוכים לה. להשלטת השכל באופן זה על הלב הכואב נדרש עמל תמיד⁵. גילויי האמונה בתוך נפתולי קשיי החיים ממתיקים את ההתמודדות ומקרבים אל ה'. על האדם לדבר עם ה', להתפלל אליו, לעודד ולחזק את עצמו בכך שאם ה' נתן לו את הקשיים הללו, הוא גם יתן לו את הכוחות להתמודד אתם. כך יזכה להתמלא בתעצומות נפש מהקשר שנוצר עם ה', דווקא מתוך הקושי.

1. במדבר כא ח
2. נפש החיים ג יב

3. שמואל א יז
4. ע"ג ע"ג זו מתנה לד"ר מרים אהדאן פ"ד
5. עיין מו"נ ג, ח

תומר דבורה

פירוש בהיר ומעמיק על ספר תומר דבורה לרבי משה קורדובירו (הרמ"ק).

נלקט ונערך על ידי הרב אהרן קליינשפיז מתוך שיעורי הרב שלמה אבינר.

344 עמ', כ. קשה

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168
או באתר **החדש**: www.ChavaBooks.co.il

ניתן להשיג את כל ספרי ההוצאה
ב'דני ספרים' רח' אבן ישראל 3 ירושלים

לפני שנמשיך הלאה!

גבע ראפ

שהוא שייך אליהם, את האמת האדירה שנמצאת בתוכו. בלי רעש של תרבות שפלה וצעקנית, בלי דעות חלולות שמנסות לשבש לו את ההכרה בערכו ובמעלותו.

בשלב הזה, כשהמשימה כל כך גדולה, והבלבולים כה קשים ועמוקים - אנחנו מוכרחים להתעורר, ולהתגייס. להתגייס למערכה הזאת הקשה, והמדהימה: להיות בניס אמיצי כוח לאומה. לעמוד לעזרתה. לתמוך, לסייע, להוסיף כוחות של טוב וטהרה. לבנות בקרבנו אמונה גדולה, עוצמות של תורה שינצחו כל חולשה ובלבול. לבנות ודאות פנימית עמוקה בטוב של העם הזה, בגודל שלו וביעוד הגדול שלו בעולם.

כשפוגשים בלבול כל כך נורא באנשים שאנחנו טיפחנו ורוממנו במשך שנים, זה חייב לנער אותנו באופן עמוק. זה מעורר אותנו לחזור ליסודות הפשוטים של חיינו. לבנות ולהעמיק את כל תשתיות האמונה בתוכנו.

עם ישראל צועד אל מציאות ודאית של טוב שלם ומלא, ואנחנו פה כדי לפעול עם א-ל, להיות שותפים פעילים לגאולת העולם.

ננצח את כל החולשות והבלבולים שהתגלו כאן, ובמקומם נתמלא בכוחות של חיים.

כוחות של חיים אמיתיים, מלאי גבורה ושמחה. חיים עד העולם!

ואיך אנחנו, במשך שנים, שיתפנו פעולה עם אנשים שמנסים עכשיו להלחם בגיור היהודי, בכשרות הלאומית, בשבת הציבורית, בריבונותנו המלאה על כל מרחבי ארצנו, וברבנות הראשית?!

השאלה קשה ונוקבת. מאז. הרבה יותר מיכולתנו לענות עליה בשטחיות ובקצרה. אבל אף על פי כן, פטור בלא כלום אי אפשר.

פשוט וברור, שהטלטלה הזאת לא לחינם באה: כל טלטלה כזאת באה לעורר אותנו מתרדמתנו. להזכיר לנו שיש לנו תפקיד אדיר בתהליך הזה.

ובאמת, היום כבר אי אפשר להתבלבל. כל מי שעניו פקוחות רואה בבירור שאנחנו נמצאים בעיצומה של מערכה קשה ומאתגרת - מלחמה על זהותנו. על מי אנחנו, מה ענייננו כעם, מהן השאיפות והמטרות שלנו. המלחמה הזאת באה בעת הרת גורל.

אנחנו עומדים על מפתנו של שלב מכריע בתולדות עמנו, וממילא בתולדות האנושות כולה - ההתרוממות לחיות חיים אלוהיים, קדושים ועליונים. חיים אמיתיים. רק חיים כאלו מגלים את מה שאנחנו באמת.

עם ישראל צמא להכיר את עצמו באמת. את העצמיות האמיתית שלו, ולא את מה שמספרים לו מבחוץ.

עם ישראל משתוקק כבר לחיות את חייו במלוא עוצמתם. שיוכל סוף סוף, אחרי אלפי שנים, להביע את הרצונות האמיתיים שלו, את הערכים הגדולים

כתב לי בננו, אור איתן ראפ, והנני למוסרו יפה יפה לציבור:

טבע החיים הוא להמשיך. להתקדם. לא להפסיק לרגע. אבל יש רגעים, שבהם לא קל להמשיך.

צריך לעצור, ולנסות להביט במבט אמיתי על החיים. בישרות, באמיתיות, בכנות.

הגענו לנקודת זמן כזו. המציאות מכריחה אותנו להפסיק לרדוף ולדהור, ולהתייחס אליה ביחס הראוי. והאמת, שגם הלב לא מסוגל להמשיך כרגיל. הוא מורתח, מזועזע, ורוצה כל כך לזעוק זעקה אדירה. איך?!

איך הגענו למצב נורא שכזה?!

איך ייתכן ש"מתוכנו", קמים אנשים שיוצרים איחוד ו"חיבור" עם אנשים שנלחמים בישראל?! ולא רק מלחמה בגוף, בתמיכת הטרור, אלא בעיקר מלחמה בנפש ובתרבות. אויבי זהותנו הישראלית, אויבי יהדותה של המדינה וקדושתה!

איך קרה, שבמקום להיות אנשי אמת וגבורה, אנשי צורה וגודל, קמים אנשים שמנסים להוביל את העם הפך רצונו אל ההפך הגמור ממה שהוא באמת?!

איך במקום להוסיף אור, טוב, אמונה, יראת שמים ואהבת ד', קמה לנגד עינינו ממשלה שחרטה על דגלה, בסתר ובגלוי, את הפיכת המדינה למדינת חול ולכל אזוריה?!

גאות ושפל בנישואין ב'

אסתר אברהמי // זוגיות

קרובים שעלולים להשתבש עקב הבדלים בין גבר לאשה: כשאשה מרגישה אינטימיות גדולה, היא חשה ביטחון בקשר ודווקא אז, היא מעלה נושאים מורכבים שיש בהם קונפליקטים. לעומתה, האיש רוצה להישאר בחוויה המהנה והעלאת נושאים מעין אלה יוצרת אצלו תחושה ש"היא מקלקלת את החוויה והורסת אותה". לכן כדאי וחשוב לתאם, מה כל אחד מצפה שיקרה בפעילות זוגית חוויתית.

מתן מרחב אישי - עם הרצון להיות ביחד, כי צריך לזכור שאנחנו גם שני אינדיבידואלים שונים זה מזה וכל אחד מבני הזוג, צריך מרחב לבטא את הייחודיות שלו. זוגות שמאפשרים זה לזה ביטוי עצמי, שמפרגנים זה לזה במילוי של חלומות ושאיפות, החל מקריירה ועד קניות, מפגש עם חברים בנוסף לזמני בילוי זוגי, ועם משפחת המוצא או פיתוח תחביבים - יהיו זוגות מאושרים יותר, כי כאשר כל אחד טוב לו עם עצמו, הוא יביא אל תוך הזוגיות את האיכויות הללו, כך שטוב להם ב"יחד" שלהם.

בזמני הגאות, לשתף זא"ז שהם יודעים שיגיעו גם זמני שפל, במידה כזו או אחרת, ולהסכים יחד שאת זמני השפל, ממנפים לגילוי עוצמות חדשות.

✓ החלטה שנשארים ביחד. שזה בן הזוג שבחרנו, לטוב ולמוטב. כשיש החלטה ברורה כזאת, מוצאים את הדרכים להתמודד ולהרגיש טוב ביחד, (חוץ ממקרים פתולוגיים). ההימצאות יחד מתוך תחושת בחירה הדדית, כל פעם מחדש, מחזקת את הבסיס הזוגי ונותנת לו נוכחות אוהבת. ✓ יש צורך בתחזוקה שוטפת, על מנת לנהל את התנודות של זמני גאות ושפל. בתחזוקה, מחזקים את הקיים ומשכללים את העתיד. ישנם דברים שצריכים תחזוקה שוטפת. כמו שבית, מכונית, כלי עבודה, זקוקים לתחזוקה קבועה, כך מערכות יחסים על אחת כמה וכמה ובעיקר מערכות יחסים קרובות. לשם כך, יש צורך במשמעת חזקה שמציבים את הזוגיות בראש סדר העדיפויות. הם נותנים זל"ז תשומת לב, תוך כדי כל המטלות היום יומיות.

✓ שרה התלוננה בפני שאת כל כולה נתנה לבית ולילדים ואפשרה לבעלה לבנות קריירה מכובדת. היום היא מרגישה שהוא בכלל לא מתעניין בה. הוא לוקח אותה כמובן מאליו ובקושי נמצא בבית. במהלך הפגישות, שרה ראתה שהיא שכחה להיות בת זוג לבעלה. מאז שנולדו הילדים, היא תפקדה כאמא מסורה ודאגה לכל צורכי המשפחה. אבל היא שכחה את עצמה ואת החשיבות העליונה בהשקעה מתמדת בזוגיות. הילדים בגרו ויצאו מהבית והיא נותרה עם גבר שחי חיים אחרים ללא קשר אליה.

✓ בזמני הגאות, יש ליצור פעילויות משותפות, חדשות ומהנות. יש לשים לב למצבים זוגיים

בשבוע שעבר, גילינו את תפקידם ומהותם של זמני הגאות והשפל בנישואין. למרות ההבנה הזאת, זוגות יהיו שמחים לוותר על זמני השפל המלווים בתחושות לא נעימות.

אם כך, מה יקל ויאפשר שזמני השפל, יהיו מנוף להתקדמות ולא חלילה לשקוע בהם? תחילה כמה תובנות:

• חשוב לדעת שחיי נישואין ארוכים ומוצלחים, אינם מבוססים על אהבה ותשוקה בלבד. רגשות עולים ויורדים בהתאם למצבי חיים רגשיים שהחיים מזמנים. **אהבה בונים ע"י השקעה והתמדה בלמידה ותרגול של מיומנויות התנהגות ותקשורת על מנת למנוע הסלמה של מצבי קונפליקט, ולהגיע דרכם להבנות וחיבורים, תוך מחויבות ואחריות הדדית.**

• בני הזוג יכולים ללמוד דרכים חדשות ומועילות להתנהלות יעילה של חיי הנישואין. זאת מתוך ראייה משותפת של הנישואין כמסע ארוך, עם עליות ומורדות, גאות ושפל. ומסע, כדי שיעלה יפה, יש צורך להתכונן אליו היטב.

• יש שחושבים שאם נישואין אינם מצליחים, זה בגלל טעות בבחירת בן/בת הזוג. אילו היו בוחרים באחרת/ת מצבם היה שונה. אך הבעיה על פי רוב אינה בבחירה לא נכונה, אלא בחוסר הידיעה שבנישואין יש להשקיע ולעמול באופן קבוע. השקעה והתמדה ע"י בחירה נכונה של דרכי ההתנהלות, אינה מתישה ומעייפת, אלא יוצרת תחושה נעימה של בנייה והתקדמות אישית וזוגית. אז כיצד מתכוננים למסע הזה:

"יועצת אישית זוגית ומדריכת כלות
לתגובות ולשאלות וכן להצעת נושאים
ומעניינים אתכם -
esteravr@gmail.com
מאמרים נוספים בנושא זוגיות ניתן למצוא
באתר מכון מאיר >

מאירי

עלון ערוץ מאירי להורים ולילדים
כרשת חוקת השכ"א

- כגודל הציפיות כך גודל הכריות...
- תגיד לי איך העבודה החדשה בחברת החשמל? - מדליק...
- גיליתי שקפה שחור הרבה יותר ממריץ כשהוא נשפך על המכנסיים...

פרשה מאירה

אוהב שלום

בפרשת 'חקת' התורה מספרת לנו על מותו של אהרן הכהן בהור ה'הר. בני ישראל מאוד הצטערו ובכו על מותו של אהרן, אפילו יותר ממה שהם הצטערו על מות משה בסוף ימיו. מדוע?

חקמינו מלמדים אותנו שמדתו של אהרן הייתה רדיפת שלום: 'הלל אומר ה'וי מתלמידיו של אהרן, אוהב שלום ורודף שלום, אוהב את הבריות ומקרבן לתורה' (משנה במסכת אבות). אהרן הכהן התאמץ כדי לקרב בין בני ישראל וכדי להשקיע את המריבות שנוצרו בתוכם, ולכן כל העם אהב אותו מאוד והתעצב על פטירתו.

אנחנו יכולים ללמוד מכאן עד כמה חשובה ומועילה היא האהבה והשלום בינינו. מי שעוזר לפייס את חבריו ולמנע מריבות, וגם מי שמתערב בעצמו בשעת הצורך - הוא אדם אהוב וכלם רוצים בחברתו! אדם כזה מטיב לחברה כולה, וגם לעצמו. אז בואו פלנו נשתדל להרבות שלום!

שאלות בפרשה

1. את מי הפרה האדומה מטהרת?
2. מה הקשר בין מות מרים הנביאה לבין חטאם של משה ואהרן?
3. היכן מת אהרן הכהן וכמה זמן בכו עליו כל בית ישראל?
4. מדוע כל בית ישראל, האנשים והנשים, בכו על אהרן? (רש"י)
5. מי היה הכהן הגדול אחרי אהרן הכהן?
6. מה עשו ישראל לפני המלחמה נגד הכנעני יושב הנגב?
7. מדוע היה צורך בנחש הנחושת?
8. מי היה מלך הבשן?

חידת חדגא:

רמזור: היכן בפרשה עם ישראל "לא עבר באדום"?

חידת פולקע:

מה הקשר בין ידיו של משה רבנו לנחש הנחושת?

מילים מבולבלות

זהו את המילים והביטויים מתוך "שלישי" של הפרשה

1 את המטה	2 אבל אותי	3 מיהר בים
4 נקשה לידי	5 יורם	6 מבעיר
7 הוקשתי	8 הקלה	9 אשם ענו
10 מתן מאה	11 מבדרתו	12 מעל היין

תמונות בפרשה

מצאו למה רומזות התמונות!

1	2	3
4	5	6
7	8	9

מגילת דוד 102

הרב שלמה אבינר

הפלחקה

בעמון הבינו כבר שהבדלן שבא את אנשי, לא יעברו אצלי בשתיקה. הם ידעו היטב שאצא למלחמה בתגובה להתנהגותם. כבודו של אדם מישראל הוא כבודו של עם ישראל, וכבוד עם ישראל הוא כבוד ד'. לכן עמון הקדימו, ובאו למלחמה נגדנו, אחרי ששוכרו שלושים ושנים אלף איש מצבא ארם. זה כמובן מבישר קרבות קשים. לכן שלחתי את יואב בן צרויה, גבורנו הלאומי. הפלך דוד!

- כן, מה שלומך.
- אני בא מהפערך. יואב נצח במלחמה!
- ב"ה.
- אבל היתה זו מלחמה קשה. האויב תקף מלפנים ומאחור, לכן יואב פצל את הצבא לשנים. הוא חזק את לבם של הלוחמים: "חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי אלקינו, וד' יעשה את הטוב בעינינו".
- ואכן נצחנו.
- ב"ה.
- אך העמונים מתארגנים לתקף מחדש!

בכוחות מגבירים.
- אם כך נצא גם אנחנו בכוחות מגבירים. אצא קרא לכל עם ישראל להתגייס למלחמה.
- יצאנו לקרב, ובחסדי ד' נצחנו.
- אני לא אוהב מלחמות, אך אני חייבים להתגונן. יתר על כן, עתה עקב נצחוננו, העמים מסביב השלימו אותנו ומשעבדים לנו, ב"ה^[2].

1. שמואל א' א-ב. רש"י, מצוד"ד.
2. שם ג-ה.

כל התרבות, המתהללת בצלצלי שקרים, מוכרחת להכחד מן העולם, ותחתיה תקום מלכות עליון קדישין. אורם של ישראל יופיע, לכוון עולם בעמים בעלי רוח חדשה, בלאומים אשר לא יהגו ריק ולא ירגזו עוד על ד' ועל משיחו (אורות, המלחמה, טו)

הרב חגי לונדין

לפני להגיד תודה

"הכוח של הכרת הטוב הוא כוח גדול בנפש... ותנועה זו היא מהתנועות היותר חשובות בנפש" (הרב קוק בספר מוסר אביך).

היכולת להכיר טובה איננה רק מצד המוסר האנושי הפשוט, אלא ביטוי למשהו עמוק הרבה יותר: זוהי היכולת להכיר שלא הכל מתחיל מאתנו. זוהי הענווה שיש גודל מעלינו.

המילים הראשונות שיהודי אומר כל בוקר הן המילים "מודה אני לפניך מלך חי וקים". מתוך ההודאה לבורא לעולם יש לנו גם הענווה להודות לשליחיו בעולם; והפוך: מתוך ההודאה לאותם אלה שגמלו לנו טובה, אנו מכירים במי שאמר והיה העולם.

אחד המאפיינים לחברה אמונית הוא הכרת הטוב; והפוך: אחד המאפיינים לחברה חסרת-א-לוהים זוהי הנרגנות, הבזו והשנאה דווקא כלפי מי שגמל לה טובה, שבאופן תת-הכרתי נתפס כאיום על תחושת 'אני ואפסי עוד'.

יש כיום אדם אחד במדינת ישראל שבמצב מתוקן היינו כולנו צריכים לעלות אליו לרגל ולהגיד תודה. אדם שהצעיד את מדינת ישראל לשגשוג כלכלי ובטחוני; אדם ברוך-כשרונות שהצליח להוביל קדימה את עם ישראל כנגד כוחות אדירים; שהרבה בזכותו אנו כעת מחוץ לקורונה. כדוגמת כל בשר ודם יש לו גם חסרונות וטעויות, אבל לפני ואחרי התלונות והמענות, ראוי להגיד לו מילה אחת:

תודה!

הרב שלמה אבינר

תודה רבה, מר נתניהו

ראש ממשלת ישראל לשעבר
ראש ממשלת ישראל אולי גם להבא
על ההגנה מפני האויבים
על חיסול הטרור
על כינון יחסים מדיניים
על הצלה ממוות הקורונה
על הכלכלה הפורחת
על התורה הפורחת
בשם כל עם ישראל
או כמעט כל עם ישראל או רוב רובו
כשם שפעלת לברכה בקואליציה -
כן אנו בטוחים שתמשיך לברכה באופוזיציה
אתה הלכת אבל כל מפעלך נשאר
מהדהר באוויר המדינה
זורם לטובה ולברכה
תודה רבה

ברמן הלפרט & דוד פדידה מגישים:

בס"ד

חבורת תריג' חזרת

בין הזמנים

המופע

'חבורת תריג' חוזרת ובגדול במופע ענק עם עשרות שחקנים בהרפתקה חדשה, מותחת, מצחיקה ומרגשת! בניי האומה - ירושלים

יום ראשון	יום שני	יום שלישי
25.07.21 - י"ז אב	26.07.21 - י"ח אב	27.07.21 - י"ח אב
שעה: 11:00 - שעה: 14:00	שעה: 11:00 - שעה: 14:00	שעה: 11:00 - שעה: 14:00
שעה: 17:00 - שעה: 20:00	שעה: 17:00 - שעה: 20:00	שעה: 17:00 - שעה: 20:00

רכישת כרטיסים: bhi.co.il